

bij hun belangstelling voor de ornithologie. Op grote vergaderingen kan weinig gelegenheid tot debat gegeven worden, maar in de oecologische sectie werkt het algemeen gesprek verhelderend en animerend. Al enige keren heb ik getracht het principe ingang te doen vinden om in *Limosa* over de actuele vogelkundige onderwerpen samenvattende artikelen op te nemen, die de tegenwoordige staat van de wetenschap verduidelijken en samenvatten voor leden die niet in de gelegenheid zijn de vaktijdschriften te lezen. De grote moeilijkheid blijkt echter schrijvers te vinden die hier hun tijd aan willen en kunnen besteden. Toch ben ik van plan de pogingen voort te zetten. In de boekbesprekingen heeft prof. Voous al getracht wat dieper op verschillende onderwerpen in te gaan en zo belangstelling te stimuleren. Het moge een zekere sportieve voldoening geven zeldzaamheden en uitzonderingen waar te nemen, het inzicht krijgen in de wetten van het leven is zeker véél moeilijker maar op den duur ook veel interessanter.

Nadat ik U al veel te lang mijn mening heb trachten op te dringen, wilde ik aan de vergadering voorstellen Dr. C. G. B. ten Kate tot erelid van de Nederlandse Ornithologische Unie te benoemen. Hij heeft in juli de 65-jarige leeftijd bereikt en is dientengevolge als rector van het lyceum in Kampen afgetreden, maar zal zonder twijfel zijn werk als redacteur voor ons blijven voortzetten, een werk dat hij reeds van 1929 af met de grootste nauwgezetheid verricht heeft. Ik wil er slechts op wijzen dat hij behalve 30 grotere artikelen en 138 korte mededelingen gedurende 30 jaar de rubriek Ornithologie van Nederland gepubliceerd heeft, en gedurende 26 jaar de terugvondsten van in Nederland van in het buitenland geringde vogels. Met groot geduld heeft hij steeds de betrouwbaarheid van alle waarnemingen en berichten nagegaan, wat een onvoorstelbare hoeveelheid werk heeft betekend voor iemand die bovendien zijn leeropdracht en rectoraat te vervullen had. Hij is al erelid van de Club van Vogelkundigen, maar mijns inziens is er nu alle reden hem het erelidmaatschap van de N.O.U. aan te bieden.

W. H. Bierman

Toespraak van de nieuwbenoemde Voorzitter:

Dames en Heren,

Allereerst dank ik de vergadering voor het vertrouwen, dat zij in mij gesteld heeft om mij tot voorzitter te benoemen. Het zal mij moeilijk vallen om Dr. Bierman te vervangen. Zeven jaren lang heeft hij als voorzitter de N.O.U. gediend. Ingevolge onze statuten is het helaas niet mogelijk om hem opnieuw te benoemen. Wij zullen hem als voorzitter missen niet alleen in de wetenschappelijke en huishoudelijke vergaderingen, maar ook in onze bestuursvergaderingen, waar hij met zijn grote kennis van alle facetten van de ornithologie een goed oordeel en advies kon geven, vooral ook als de meningen wel eens botsten. Wij zullen hem missen als leider van onze vergaderingen,

waarin hij op zo bijzondere wijze sprekers wist in te leiden en te bedanken. Zijn grote kennis van moderne talen maakte, dat hij dit ook ten opzichte van buitenlandse gastsprekers kon doen. Langer zal ik het niet maken, maar dit is reeds voldoende om Dr. Bierman — en ik meen ook namens de gehele vergadering — te bedanken voor wat hij voor de N.O.U. heeft gedaan, met de verwachting, dat er een tot weerziens in het bestuur zal zijn.

Dames en Heren, bij het wisselen van de wacht is het wellicht nuttig nog eens de functie van de N.O.U. te belichten. Deze functie is m.i. tweeledig: *a.* wetenschappelijk, *b.* begeleidend. Oorspronkelijk was de N.O.U. (en de N.O.V. en C.N.V., waaruit zij is ontstaan) een streng wetenschappelijke vereniging, waarvan naast ornithologen van professie een aantal amateurs lid waren, die deze professionele ornithologen in wetenschappelijke zin konden benaderen. Met de groei van de N.O.U., mede door de toename van de vogelkijkers (birdwatchers) als middel tot recreatie, is het aantal leden in de N.O.U., dat de professionele ornithologen niet meer kan volgen, veel en veel groter geworden. Was er vroeger een synthese tussen professie en amateurisme mogelijk, deze dreigt thans in tegengestelde zin uiteen te vallen. Het is daarom, dat ik meen te moeten wijzen op de tweede functie van de N.O.U., namelijk de begeleidende.

Het vogelkijken is van onschatbare waarde, omdat hoe meer men dit doet, des te meer de hedendaagse mens wordt geleerd, dat er zo iets als de natuur bestaat. Het zijn deze mensen, die wij nodig hebben om te vechten voor het behoud van de natuur in ons land en in de wereld. Ik behoef u niet te vertellen hoe de natuur aan alle kanten wordt bedreigd, een dreiging, die ook wel eens onze ondergang zou kunnen worden. In de woorden „Wie de natuur niet beschermt, werkt aan zijn eigen ondergang”, zit een grote waarheid.

Vogels kijken is een eerste vereiste om de vogels te leren kennen. Daarmee komt vanzelf, dat men wil weten het hoe en het waarom. In vele boeken kan men weliswaar dit hoe en waarom lezen, maar het is voor vele amateurs moeilijk om in het bos de bomen te zien. Het is hier, dat de N.O.U. een begeleidende functie heeft, in de eerste plaats door haar bestuur, maar daarnaast ook door haar leden. De middelen daartoe kunnen wij vinden in:

1e lezingen. Hierin zullen naast wetenschappelijke onderwerpen ook meer algemeen ornithologische problemen moeten worden belicht;

2e tijdschriften. Moet enerzijds *Ardea* een streng wetenschappelijk tijdschrift blijven, dan zal *Limosa* een begeleidende functie moeten krijgen. Wij zullen daarvoor auteurs moeten vinden, die bereid zijn bepaalde facetten van de ornithologie voor de leden in zijn algemeenheid uiteen te zetten. Het zal echter moeilijk zijn om auteurs te vinden, die daartoe lust en tijd kunnen opbrengen;

3e denk ik aan het maken van kleinere lokale excursies onder bekwame leiding om onze leden op wetenschappelijk verantwoorde wijze te leren vogels waar te nemen. Dat waarnemen zie ik al als een hoger niveau van het vogelkijken.

Deze problemen zijn al moeilijk genoeg, omdat naast menselijke krachten waarschijnlijk ook de kracht van onze geldmiddelen zal worden getoetst en deze kracht is niet groot.

U ziet, Dames en Heren, zorgen zijn er genoeg, plannen ook. Het is aan ons, het bestuur, met uw hulp om, al was het voorlopig maar een deel, deze te verwerklijken.

K. Waldeck

Literatuur

D. BURGER Hzn.: *Open vragen en wensen bij het onderzoek in het grensgebied van bosbeheer, waterbeheer, natuurbeheer, voorziening met recreatiemogelijkheden in de openlucht, en landschapsbeheer in Nederland.* — Uitvoerig Verslag, band 7, nr. 1, Stichting Bosbouwproefstation „De Dorschkamp”. Wageningen. 1965. 275 pp.

Een uitvoerige, gerubriceerde documentatie.

Staatsnatuurreservaten. — Uitgave van het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk. 1966. 120 pp. Prijs f 4,80.

Een overzicht van de staatsnatuurreservaten, die in beheer zijn bij het Staatsbosbeheer. Naast de „Handboekjes” van „Natuurmonumenten” een waardevolle gids voor het Nederlandse natuurbezit.